

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorvm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 24. Ira hominem euertit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](#)

tus, illico pugionem in pectus impressit, supplicemque confodiens, ad Orcum transmisit. Poterat hoc esse summum impietatis atque immanitatis fastigium; sed inuenit Tartareum ingenium, quē adderet tantæ impietati colophonem. Neque enim desperatum caput, contentum fuit, facinus adeò nefandū perpetrasse, sed ausum est præterea iactantem gloriari, ac dicere, sibi adeò exoptatam, ac suauem, de suo inimico, vindictam obtinisse, vt maiorem sperare non potuisset: nec enim animam se illi solam è corpore exturbasse, sed etiam, abiuratione tam dira, effecisse, vt recto itinere descenderet ad Acherontem, & cruciatus semper duraturos. Qua utique vindicta non potest crudelior excogitari, etiam si cacodæmones omnes in commune concilium conuenirent. Excogitauit autem eam Ira, seu odium, quod est Ira inueterata.

Quid autem, putatis, eiusmodi truculentiam apud diuinum tribunal mereri? D. certè Hieronymus ait: *Sicut misericordia sursum astuat ad Deum; ita deorsum crudelitas in infernum abycit.* Quin & Plato Ethnicus ait: *Crudelitas in Tartari barathrum improbos abycit, unde nunquam egrediuntur.* Nulla res adeò

XXIV.
IRA HE-
MINEM
EVERTIT.
S. Hiero-
nym. in
12. Proph.

æternam damnationem prouocat, vt alterū obijcere æternæ damnationi, quam vt euadere possemus, Deus filium suum misit, vt extrema pro nobis supplicia pateretur. Eum imitari Christianum, immo humanum est,

Lactant. quia *Deus*, vt Lactantius loquitur, qui ceteris
I. 6. de ve- animantibus sapientiam non dedit, naturalibus
rò cult. ea munimentis ab incursu & periculo tutiora ge-
cap. 10. neravit. *Hominē* verò, quia nudum fragilemq;
formauit, vt eum sapientia potius instrueret, de-
dit ei, prater cetera, hunc pietatis affectum, vt
homo hominem tueatur, diligat, foneat, contraq;
omnia pericula, & accipiat, & præstet auxilium.
Summum igitur hominum inter se vinculum est,
humanitas: quod qui disruperit, nefarius & par-
ricida existimandus est. Immo non homo, sed
bestia, sed tigris, sed diabolus, qui & ipse cir-
cuit quærens non tam, quo modo corpus, in-
tumbam, quàm quomodo animas in gehen-
nam perdat.

XXV.
SCANDA-
LZANTI-
VM, M-
PRECAN-
TIVM,
GRASSAN
TIVM, IN-
SANTICI-

Indignamini, vt video, hominem reper-
tum esse, qui tam immane & inhumanum
flagitium ausus sit committere? ignoscite
mihi, si ostendero, multos hodieque inueniri
illi pares, qui homines rectè dici non possint,
cùm itidem non tantùm sœuant, ritu bel-
luarum, sed odijs ardeant diabolorum. Ne-
que